

100 maldu neturintiems laiko

Maldas ieskantiems

tikejimo

Noriu melstis, Viešpatie, už visus, kurie to negali, o tokių nemažai daugybėje pasaulio kampelių, nes šauktis Tave jiems tebėra uždrausta.

Tačiau Tu esi širdyse tų, kurie Tave myli, kad ir kur jie būtų. Todėl aš ketinu įveikti tą jų negalėjimą meldamasi iš širdies gelmių tais žodžiais, kuriuos jie pasirinktų.

„Viešpatie, suteik man laisvę. Laisvę galvoti apie Tave ir reikšti savo meilę Tau. Padaryk, kad be kliūčių ir baimės galėčiau tarti maldos žodžius. Leisk patirti bendrystės su Tavimi palaimą nesislapstant.“

Viešpatie, išgirsk balsą tų, kurie bežadžiai iš baimės.

Įeik į širdis tų, kurie Tavimi tiki, bet kuriems melstis neleista.

Atsiliepk į jų nebylų laisvės šauksmą.

Kai gyvenimas priverčia nerimauti, kai užgula ir kamuoja rūpesčiai, tada privalau sušukti: nesvarbu, Viešpatie, juk Tu su manimi!

Kai jaučiuosi bejėgė prieš neteisybę, nepajėgianti apsiginti ir apginti, tada turiu išstarti: pasirūpink tuo, Viešpatie, Tu!

Kai apima tokia baimė, kad net nebegaliu mąstyti, tada privalau įtikinti save: tai ne mano reikalas, Viešpatie. Patikiu save Tau.

Štai toks yra tikėjimas.

Gyvasis žodis. Konkreti pagalba. Tvirčiausia sandrauga su Tavimi, Viešpatie.

Nepaliamajama bendrystė, dosni ir kūrybinga: viską iš esmės atnaujinanti.

Man tai atvanga Tavyje.

Kai gyvenimas mane užspeičia kampe ir iš visur sklinda priešiški signalai, kai apnikusi baimė, regis, sukausto visas jėgas, kaskart manęs vaduoti ateina mintis – juk esi Tu, Viešpatie.

Priešo įtvirtinimai griūva, jo gretos ima kriksti, ginklai sutrupa, o jo įniršis manęs nesužeidžia. Lieku sveika.

Prieš susitikdama Tave, Viešpatie, buvau apsistačiusi tvirčiausiomis granito sienomis: ten ir tūnojau abejinga. Būtent abejinga. Paskui sutikau Tave.

Kol mane lydės Tavo žvilgsnis, kol regės, priims ir mylės mane tokią, kokia esu, niekas negalės manęs įkalinti, joks silpnumas negalės manęs paklaidinti, joks blogis sužeisti.

Tu, Viešpatie, būsi mano gynyba. Tu, kuris mane sukūrei ir išlaisvinai, būsi mano stiprybė ir gyvenimas.

Kam kitam galiu išsiverkti, Viešpatie, jeigu ne Tau?

Leisk iškelti rankas: Tu suprasi visas ašaras. (Argi draugas juokiasi iš draugo ašarų? O Tu, Viešpatie, esi mano geriausias draugas.) Tik Tavimi galiu kliautis: ašaros visada turi priežastį.

Kam kitam galėčiau išpažinti savo nuovargį, baimę ar silpnumą? Arba jausmus? Tik Tu neimsi jais piktnaudžiauti.

Drąsink mane, mano drauge ir sąjungininke, mano sarge: su Tavimi taip gera kentėti!

www.pakuonioparapija.lt

*Norėčiau prisipažinti, kad mano gyvenime,
Viešpatie, trūksta Tave. Aš Tave laikiu.
Be Tavo šilumos kiekvienas judesys stingsta iš
šalčio ir aš negaliu pajudėti. Tarsi sapnuojant
košmarą norisi rėkti iš bejėgystės, tačiau balsas
užlūžta nuo begalinės vienatvės ir aš nebyli vėl
lieku be Tave.*

*Uždek mane, prašau, nes aš išblėsusiu.
Sušildyk man širdį, Viešpatie. Paskubėk.
Ateik, aš laikiu.*

*Laukiu ir laikiu... ir kiekvieną dieną klaus-
dama ieškau Tave – atsakymo.*

Algimantas J.